

Η ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΤΗΣ ΤΡΙΤΗΣ ΗΛΙΚΙΑΣ

Αφορμή για το παρόν μου άρθρο μου έδωσε η απόφαση του Υπουργείου Παιδείας όπως καθιερώσει συναντήσεις ηλικιωμένων με μαθητές για να δοθεί η ευκαιρία στα παιδιά να γνωρίσουν ανθρώπους της τρίτης ηλικίας και να μάθουν για τις εμπειρίες που είχαν αυτοί οι άνθρωποι στη ζωή τους.

Νομίζω πως αυτή ήταν μια πολύ καλή και σωστή απόφαση και θα δώσει στους νέους μας την ευκαιρία να δουν με τα μάτια τους τον κύκλο της ζωής και να αρχίσουν να προετοιμάζονται για να αντιμετωπίσουν τους πειρασμούς και τους κινδύνους που τους επιφυλάσσει το μέλλον. Γιατί στο πρόσωπο των ηλικιωμένων θα δουν χωρίς καμιά δυσκολία το χρόνο και την αντοχή στους κινδύνους που πέρασαν αυτοί οι άνθρωποι στη ζωή τους. Από δε το στόμα και τη φωνή τους θα ακούσουν και θα αντιληφθούν το ίδιο το νόημα της ζωής. Θα μάθουν για τον ανθρώπινο βίο ο οποίος κτίζεται πάντοτε πάνω σε ελπίδες όχι μόνο για το σήμερα αλλά πιο πολύ για το μέλλον. Και αυτό θα βοηθήσει τα παιδιά να σταματήσουν να σκέφτονται μόνο τις στιγμές και να αρχίσουν να σκέφτονται το αύριο και το μεθαύριο.

Θα μάθουν επίσης από τους ηλικιωμένους να ξεχωρίζουν τον εγωισμό και την υπερηφάνεια και να προτιμούν την απλότητα και την συμπάθεια των συναθρώπων τους. Ένα άλλο πράγμα που θα μάθουν είναι ότι ο γύρος της ζωής για άλλους είναι εύκολος αλλά για τους πιο πολλούς είναι δύσκολος. Γι' αυτό όλοι χωρίς καμιά εξαίρεση πρέπει να μάθουν τους νόμους της επιτυχίας που δεν είναι άλλο από την

Α. Μ. Δημητριάδης

επιμονή και την υπομονή και την σκληράν και τιμίαν εργασίαν. Βέβαια αυτά από μόνα τους δεν οδηγούν πάντοτε στην επιτυχία. Χρειάζονται και άλλα εφόδια όπως είναι η σωφροσύνη από την οποία πηγάζουν όλες οι αρετές και οι χαρές, η προφύλαξη από τους κόλακες και τους κακούς ανθρώπους οι οποίοι ξέρουν να εμπνέουν μόνο τον φόβον και να φαρμακώνουν τις καρδιές μας, είναι η πειθαρχία στους νόμους της πολιτείας και τις παραδόσεις της φυλής μας και άλλα πολλά. Και όλα αυτά οι μαθητές θα τα μάθουν από τους ανθρώπους της τρίτης ηλικίας που γνωρίζουν την αλήθεια της πραγματικής ζωής. Και ας λέγουν μερικοί ότι ο ηλικιωμένος μοιάζει πιο πολύ με δένδρο που αρχίζει να ξηραίνεται μέχρι που θα του έλθει το μοιραίο δηλαδή ο θάνατος ο οποίος για άλλους είναι συνέχεια της ζωής και για άλλους είναι συνέπεια της ζωής.

Βέβαια αυτό μπορεί να ισχύει και να συμβαίνει για το σώμα το οποίο υπόκειται στους νόμους της φθοράς αλλά το πνεύμα το οποίο παραμένει πάντοτε άυλον μοιάζει πιο πολύ με φρέσκα δένδρα που καρποφορούν πιο πολύ από τα νέα.

Βέβαια ίσως να υπάρχουν μερικές εξαιρέσεις γιατί δεν είναι σπάνιο να βλέπουμε κάποτε μερικούς συνταξιούχους να προτιμούν να ευρίσκονται έξω από την κοινωνία άλλοι στα σύνορα που χωρίζουν την κοινωνία από την απομόνωση και άλλους στην ίδια τη ζωή. Βέβαια εμείς εκείνους που πρέπει να εκτιμούμε και να θαυμάζουμε, πιο πολύ είναι εκείνους που αρχί-